

[Tørnæs]

de, at der fra 1980 til 1981 var en stigning i ledigheden på over 30 pct., som især var karakteriseret ved et voldsomt fald i beskæftigelsen i den private sektor.

Man har næsten ikke fantasi til at forestille sig, hvilke angreb socialdemokratiet ville rette mod den nuværende regering, hvis den udvikling, som vi da oplevede, var fortsat; men det er heldigvis ikke sket. Udviklingen er vendt. Det skyldes dels det generelle økonomiske opsving, dels og i høj grad den økonomiske politik, der er blevet ført af firkløverregeringen, og her især de indkomstpolitiske foranstaltninger, der har gjort det muligt for erhvervslivet igen at ekspandere og sætte ny produktion i gang. Det har ikke alene betydet, at den stærke stigning i ledigheden blev vendt; det, vi oplever nu, er konkrete fald i arbejdsløsheden.

Det er naturligvis glædeligt, men allermest glædeligt er det, at det er i den private sektor, det nu er lykkedes at få flere og flere i arbejde, og at der oven i købet er udsigt til, at den investeringslyst, der har gjort det muligt, kan fortsætte i årene fremover og dermed i endnu højere grad være med til at øge beskæftigelsen. Det er naturligvis under forudsætning af, at der ikke træffes beslutninger, som ødelægger den hidtil førte politik.

Det er også glædeligt, at den alt for store ledighed blandt de unge nu er stærkt faldende. Rent faktisk er ledigheden for unge under 25 år faldet med 5.000, til trods for at der er blevet 10.000 flere under 25 år. Det viser, at den mere aktive indsats mod ledigheden, der er blevet gjort – først og fremmest i form af uddannelse og omskoling – har virket, at det altså er den rigtige linje, hvorved man også gør det muligt at reducere de problemer, der kunne opstå ved, at der i én sektor er mangel på arbejdskraft, samtidig med at der er stor ledighed i en anden sektor.

Vi er derfor meget uforstående over for den voldsomme kritik, der er kommet til udtryk i anledning af, at jobskabelsesordningen og jobtilbudsordningen nu ændres således, at der gives mulighed for et uddannelsstilbud af halvandet års varighed i stedet for et jobtilbud. Det betyder i realiteten, at mange ledige nu har chance for at få en uddannelse, som de måske tidligere har været afskåret fra af økonomiske grunde, og at de derved bliver bedre egnede til at gå ind i job, de ellers ikke ville have haft mulighed for at bestride.

Der har været brugt udtryk som, at man er blevet sparket ud af arbejdsløshedskasserne, ud af arbejdsmarkedet. Ingen af delene er rigtige. Man kan selvfølgelig bevare sit medlemskab af arbejdsløshedskassen, dersom man ønsker det; og selv om man overgår til bistandshjælp, står arbejdsformidlingens service med hensyn til anvisning af arbejde fortsat til rådighed. Der er således ikke på nogen måde tale om, at nogle bliver sparket eller smidt ud af arbejdsmarkedet, snarere tværtimod.

Det udvalg, der fik til opgave at vurdere betingelserne og muligheden for en arbejdstidsforkortelse, har afgivet sin indstilling. Udvalget har i enighed opstillet 5 forudsætninger. For det første, at lønomkostningerne ikke må være højere end i en situation uden arbejdstidsnedsættelse. Det vil sige, at der ikke kan gives kompensation for nedsættelse af arbejdstiden.

Næste forudsætning er, at lønmodtagerne skal acceptere den begrænsning af reallønnen, der er nødvendig for, at lønomkostningerne kan holdes uændrede. Det betyder, at der i forbindelse med en arbejdstidsnedsættelse vil ske en yderligere begrænsning af reallønnen.

Den tredje forudsætning, der er opstillet, er, at arbejdstidsnedsættelsen ledsages af en mere fleksibel arbejdstid. Vi har fra venstres side gang på gang påpeget nødvendigheden af, at der i forbindelse med overenskomstfalterne bliver åbnet mulighed for betydelig større fleksibilitet med mulighed for såvel deltid som flekstid, hvor den enkelte virksomhed med sine medarbejdere i større udstrækning, end det i dag er tilfældet, kan få mulighed for at aftale arbejdstid og arbejdstidstilrettelæggelse, som det passer bedst ind i virksomhedens produktion og ind i den enkeltes familiemønster.

Den fjerde forudsætning er, at virksomhederne må gennemføre de nødvendige erstatningsinvesteringer for at opretholde produktionsomfanget.

Endelig opstilles som femte og sidste forudsætning, at der i tide gennemføres en aktiv uddannelsesindsats, så flaskehalsproblemerne på arbejdsmarkedet mindskes.

Af rapporten fremgår for det første, at dersom de betingelser ikke opfyldes, mindskes beskæftigelsesvirkningen, og yderligere, at der er risiko for, at de samlede økonomiske